

אני קורא בעצמי

אחרי ארוחת הצהרים

ארוחת הצהרים מחכה לפינחס על השלחן, ובה קציצות, פירה ומרק ירקות. פינחס מתישב ליד השלחן.

הוא מברך "בורא פרי האדמה" ואוכל שלוש כפיות מהפירה. הוא מברך "שהכל נהיה בדברו" ואוכל שתי נגיסות מהקציצה. במרק - פינחס בכלל לא נוגע.

כי די אין לפינחס תאבון. כואבת לו הבטן. הוא לא מסגל לבלע אפלו עוד פרוו קטן של אכל!

אבל אחר הארוחה, כשאמא מחלקת עוגיה טעימה, מבקש פנחס: "אמא, לי תתני שתיים!"

"ומה, לא כואבת לך הבטן?" מתפלאת אמא. פינחס תופס בבתנו. "לא", הוא בטוח, "אני כבר לא מרגיש קאב בכלל. איה זה יכול להיות?" "אולי יש לנו פה עוגית קסמים", צוחקת אמא, ואתה צוחקים כלם.

צירו בצלחת מה אכלתם היום בארוחת הצהרים. ואלו בשקית - צירו מה שאמא שלכם מרשה לאכל אחרי ארוחת הצהרים!

